

Živý Boh dáva život

Slová dnešného kázňového textu sa nachádzajú v **Joz 3, 9 - 11:**

“

Potom Józua povedal Izraelcom: Pristúpte a čujte slová Hospodina, vášho Boha. Józua povedal ďalej: Podľa toho poznáte, že Boh silný živý je uprostred vás a že istotne vyženie spred vás Kanaáncov, Chetejcov, Chivijcov, Perizejcov, Gírgášejcov, Amorejcov aj Jebúsejcov. Ajhľ'a, truhla zmluvy Pána celej zeme pôjde pred vami cez Jordán.

”

Milé sestry, bratia!

Zvest' Veľkej noci nám hovorí: vo Vzkriesenom Kristovi je s nami sám živý Boh.

Presne, ako je napísané v knihe Józue, v preklade kralickom: „Boh silný, živý je uprostred vás!“ (Joz 3,10b – kral.) - 2x

To je Slovo, ktoré potrebovali počuť Izraelci. To je Slovo, ktoré potrebujeme počuť aj my.

Ved' sami zakúšame, že život nie ľahký, jednoduchý. Neraz nám býva ťažko. Cítíme sa osamelí, slabí, obklúčení problémami, ktoré nedokážeme zmeniť a vnútorne zvládnuť... Zviera nás úzkosť, pýtame sa, či budeme stačiť na všetko, čo je pred nami, čo na nás čaká...

V takomto rozpoložení si ani neuvedomujeme, že sme vnútorne v rovnakej situácii, v akej bol Boží ľud na prahu zaslúbenej krajiny.

Vo chvíli, o ktorej hovorí Józue – ako sme počuli v prečítanom texte z tretej kapitoly knihy Józue.

Mnohí Izraelci vtedy premýšľali: Je múdre, vôbec sa pokúšať do tej zaslúbenej krajiny vstúpiť? Je múdre, vydávať sa na cestu za Božím kráľovstvom?

Keď sa na to dáme, čakajú nás tam len samé ťažkosti, samí nepriatelia: Kanánci, Chetejci, Chivijci, Amorejci, aj Jebúsejci... Či predsa len nemali pravdu tí, ktorí nás, aj našich otcov počas putovania púšťou pred cestou do zaslúbenej krajiny varovali?

Navyše, keď do zaslúbenej zeme vyslal Mojžiš vyzvedačov, títo doniesli správy, že v tej krajine žijú obyvatelia, ktorí vyzvedačom pripadali ako obrovia. Zdalo sa im, že túto krajinu obývajú bytosti, do ktorých sa vtelili doslova - pekelné moci zhuby a zániku.

Izraelci zhromaždení na brehu Jordána sa desili: Ich opevnené mestá sú pre nás – pútnikov z púšte ako nedobytné hradby bohov a ich železné vozy páchnu podsvetím... Proti nim, máme my – nemohúci a slabí vyraziť? Veď to nemôže dopadnúť dobre!!!

Toto však nie sú len otázky dávnej minulosti – bratia a sestry. Boží ľud, ktorý putuje do Božieho kráľovstva skúškami púšte, ako kedysi Izrael, sa aj dnes musí stretnúť s Pokušiteľom. S jeho šíkami, s posmechom, s utrpením a nakoniec – aj s tým najposlednejším protivníkom – so smrťou.

Veď to bola aj cesta Ježiša Krista. A to je aj cesta jeho nasledovníkov dnes.

A v takejto chvíli, vo chvíli napätia a úzkosti, kedy Izrael stojí pred Jordánom, hovorí Józue: „Pristúpte a počujte slová Hospodina, vášho Boha!“ Boh Vám chce povedať v tejto chvíli rozhodujúce Slovo. Je to naozaj dôležité Slovo, pretože ono predznamená všetko, čo bude ďalej nasledovať.

Do všetkého, čo je pred vami - nejdete sami. Boh silný, živý, je uprostred vás. Svojimi telesnými očami ho nemôžete vidieť. Svojimi očami môžete vidieť len znamenie jeho prítomnosti uprostred vás, ktorým je pre vás, ľud Starej zmluvy - Truhla zmluvy.

Pre nás, ľud Novej zmluvy je znamením Jeho prítomnosti medzi nami – jeho telo a krv - chlieb a víno.

On, náš Boh stojí aj uprostred nás. A to aj napriek našej malovernosti, nemohúcnosti, hriešnosti.

„Medzi vami stojí Ten, ktorého vy neznáte“ – povedal Ján Krstiteľ, keď chcel poukázať na skrytú Božiu prítomnosť v Mesiášovi, v Ježišovi Kristovi (J 1, 26).

A ten Boh, pokračuje Józue, ktorý je uprostred vás, je Boh silný a živý. Žiadna mŕtva modla, ktorú sme si vytvorili svojimi rukami, či premysleli svojim rozumom, vymodelovali vo svojich predstavách...

Vieme o kom my – kresťania, poslucháči teológie hovoríme, keď hovoríme o Bohu? Nedeformujeme Pána Boha svojimi predstavami o Ňom? Tušíme, kto je v skutočnosti Boh - silný a živý?

Hoci teologickou poučkou zvládneme odpovedať – pohotove, nezviera niekedy aj nás pochybnosť: Je náš Boh ešte aj dnes živý? Je náš Boh ešte aj dnes Boh konajúci? Očakávame vôbec na Jeho konanie? Nezmýšľame, nekonáme niekedy tak, akoby On nechal všetko dianie v tomto svete, v našej cirkvi, v našich zboroch len na nás samých?

A vôbec - koná Boh aj dnes, v našej modernej dobe – i-podov, tabletov, komunikácie prostredníctvom sociálnych sietí? Má zmysel sa na Neho ešte nejako spoliehať?

Práve na túto otázku – vo svojej dobe a vo svojej situácii - odpovedá Józue: To, že Boh silný, živý je uprostred vás a že vám naozaj dá víťazstvo nad všetkým, čo vás ohrozuje, poznáte podľa toho, že „*truhla zmluvy Pána celej zeme pôjde pred vami cez Jordán.*“

To bude znamením, dokladom Božej prítomnosti a záväzkom budúceho víťazstva: truhla zmluvy prejde cez rieku Jordán a s ňou celý Izraelský ľud.

Čo to znamená? Ako tomu máme rozumieť my?

Dôležité tu je, čo znamená rieka Jordán: pre Izraelcov nepredstavovala len rieku, ktorú nebolo ľahké prejsť, či prebrodiť. Prechod Jordánu bol pre Izraelcov opakovaným prechodom cez Červené more. A tak Jordán je pre Izraelcov stelesnením smrtiacich prúdov záhuby. Prúdov záhuby, ktoré zachvacujú a ničia a do ríše smrti unášajú všetkých, ktorí do nich vstúpili.

Podobne, ako kedysi zachvátili prúdy potopy hriešne a zvrátené ľudstvo, Jordán je hranicou smrti, ktorou je obklopený život každého jedného človeka.

Ale viera vie, že smrť nemá posledné slovo! Živý Boh je darcom života aj uprostred prúdov smrti!

Prelomí ich a s nimi aj vládu smrti! A tým, že jeho truhla, teda znamenie Jeho prítomnosti – a tak vlastne Hospodin sám – týmto prúdom prejde, otvorí novú cestu skrze smrť do života. Urobí to znova tak, ako to už raz urobil, keď otvoril z Egypta utekajúcim Izraelcom cestu Červeným morom.

Aj na ďalšej púti sa stretneme – rovnako ako Izraelci – s mocou hriechu, zhuby a smrti. Ak však nezabudneme pri tom na otvorený Jordán, na novú cestu, ktorú nám otvoril Boh, budeme s ňou bojovať v istote, že sama smrť je porazená, premožená.

Pretože Hospodin, Boh živý je víťaz! Pravý a jediný Kráľ celej zeme, všetkého stvorenia, všetkej budúcnosti!

Takéto poznanie – bratia, sestry – na jednej strane posilňuje, povzbudzuje, na druhej strane i zaväzuje.

Tí, ktorí okúsili Božie víťazstvo nad smrťou, sú volaní slúžiť týmto poznaním všetkým. Slovanami, ale aj statočnosťou a každodenným nesením živej nádeje tvárou v tvár smrti, hriechu a ich následkom.

To je v pozadí Józuových slov, ktoré sme čítali. Nie náhodou je zvesť o vyslobodení z Egypta, o vyslobodení zo života v neslobode pod mocou cudzích bohov, zvesť o vyslobodení prelomením smrtiacich prúdov mora - v centre starozmluvnej zvesti!

Podľa toho, že prejdete Jordánom, spoznáte, že Boh silný, živý je uprostred Vás.

My sme však ľud Novej zmluvy a pred niekoľkými dňami sme slávili Veľkú noc. A tak sa chceme, musíme spýtať: ako sa Boh silný a živý dal poznať nám - ľuďom Novej zmluvy?

Nám sa dal spoznať podobne, ak nie ešte výraznejšie: a to novým prelomením prúdov smrti, ktoré zachvacujú na zemi všetko živé. Avšak toho Jediného, nového Jóšuu, ktorý do nich vstúpil pred nami – podobne ako Truhla zmluvy pred Izraelcami do vôd Jordánu, toho tieto prúdy nepohltili.

Pred Jeho mocou sa museli rozovrieť. Pretože Boh bol s Ním, prúdy smrti boli porazené. „*Pohltená je smrť vo víťazstve!*“ – píše apoštol Pavol v 1. liste Korinským, v 15. kapitole.

Vzkriesený Pán – to už nie je minulosť! Pretože minulosť patrí mŕtvym. Lebo to, čo je mŕtve, má minulosť, ale nemá budúcnosť! Avšak vzkriesený Kristus žije a tak jemu jedinému patrí všetka budúcnosť. A On sám chce dať novú budúcnosť aj nám.

Avšak my sme často ako ten Izraelský ľud, stojaci s Józoum pred vzdutými vodami Jordánu, plní strachu, úzkosti a nedôvery. Neteší nás, že Boh nám určil cestu do nebeského kráľovstva skrze smrtiace prúdy vzdutého Jordánu.

Je to cesta ťažká. Pretože nás na nej čaká veľký boj viery. Zápas o pokoru a čistotu vlastného srdca, rýdzosť charakteru. Zápas o trpezlivosť a stálosť v pokušeniach a protivenstvách.

Čaká nás neľahký boj s našim starým „ja“, aby sme vedeli odpúšťať; aby sme vedeli milovať; aby sme vedeli slúžiť a pomáhať bez podmienok a nárokov, ako náš Spasiteľ a aby sme v dobrom diele aj vytrvali. A na konci nás čaká skúška najťažšia a protivník najposlednejší.

Niet divu, že nám je na takejto púti do Božieho kráľovstva neraz ťažko. Že klesáme a zamdliavame; možno máme chuť sa na všetko vykašľať; prepadá nás malomyselnosť...

Ale i nám znie ústami Jóšuu – Józuu i Ježiša – tá istá veľká zvesť: Nebojte sa!

Ako boli kedysi otvorené smrtiace prúdy Červeného mora i Jordánu, tak Kristus zvíťazil nad smrťou! A je s nami! A že je medzi nami Kristus silný a živý, môžeme poznávať denne podľa toho, že až dodnes, aj medzi nami, jeho živá láska premáha prúdy nenávisti;

Že Jeho odpustenie strháva aj medzi nami hradby našich vzájomných krívd a previnení a vracia nás do spoločenstva radosti a nádeje.

Keby tu s nami živý a silný Kristus nebol, bol by sa dávno rozplynul Jeho ľud v prúdoch ničoty.

Áno, z toho, že nám dodnes dáva dar svojho Ducha, že nás ním učí povstávať zo strhujúcich prúdov a vírov nečistoty, úzkosti a nedôvery, z toho, že s nami až dodnes tak milostivo nakladá môžeme poznávať, že naozaj vstal zmŕtvych! Že je živý a že je s nami. Že je uprostred nás!

Či ho osobne poznáme, alebo ešte nepoznáme! Lebo – „Medzi vami stojí Ten, ktorého vy neznáte.“

A ten Vzkriesený víťaz nad smrťou, na ktorého oslavu budeme za chvíľu spievať našu tretiu vyloženú pieseň – pôjde pred nami – ako išla kedysi Truhla zmluvy a s Ňou sám Hospodin cez Jordán – cez všetko, čo bude poznamenané predzvestou smrti!

Bude s nami, aj keď budeme stáť vo svojej poslednej hodine na brehu vzdutého Jordánu a budeme sa znovu pýtať, tvárou v tvár smrti, na pravý život – na večný život.

On, za nás ukrižovaný a vzkriesený Pán, pôjde pred nami! Vždy a všade!

A podľa toho spoznáte, že Boh silný, živý - bol, je a bude uprostred vás!

Amen.

Skloňme sa k modlitbe:

Pane náš, Ježiši Kriste,

d'akujeme Ti, že Ty si už pred nami prešiel cez prúdy smrti a otvoril si nám cestu. Pomáhaj nám, prosíme, aby sme si to pripomínali zvlášť vtedy, keď sa nám zdá, že nás už premáha hriech a bieda; márnosť a ničota; vírusy, zhuba a smrť.

Otváraj nám prosíme oči pre Tvoje víťazstvo. Daj prosíme, aby sme poznávali, ako sa Tvoja moc dodnes prejavuje medzi nami. Aby sme poznávali aj my sami, že Ty, Boh silný a živý budeš uprostred nás a budeš s nami vo všetkom, cez čo pôjdeme. Až do poslednej chvíle nášho života tu, na zemi.

Posilňuj nás všetkých, aby sme z tejto viery vedeli žiť. Aby v tomto čase neistoty si bol Ty jediný našou istotou a nádejou. Naplň nás slabých prosíme silou a mocou Tvojho Svätého Ducha, aby sme v Jeho moci vydávali svedectvo o Tvojej moci, Tvojej láske a Tvojej milosti.

Amen.

Modlime sa ešte slovami, ktoré nás naučil Pán Ježiš Kristus:

**Otče náš,
ktorý si v nebesiach!
Posväť sa meno Tvoje!
Príď kráľovstvo Tvoje!
Bud' vôľa Tvoja, ako v nebi, tak i na zemi.
Chlieb náš každodenný daj nám dnes!
A odpusť nám viny naše, ako i my odpúšťame vinníkom svojím.
I neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.
Lebo Tvoje je kráľovstvo, i moc, i sláva naveky.**

Amen.

Požehnanie:

**Milosť nášho Pána – Ježiša Krista,
láska Božia,
dar a účasť Duchu Svätého,
so všetkými Vami!**

Mgr. Milan Jurík, PhD.

dekan EBF UK,
Katedra praktickej teológie